

בעוה"ש"ת

קונטרס

א געשמאקער לעבן

ווי עס ווערט ערקלערט ווי אזוי יעדער אינגערמאן קען
האבן דעם גן עדן אויף דער וועלט און האבן א געשמאקן
לעבן אָנגעפירט מיט אַלעס גוטס.

פארנעלערנט דורך

פּבּוּד קדוּשׁת הָרַב הַצַּדִּיק מוֹהֲרָא״ש זי״ע

אַזײַ שבע ברכות לְאַחַד מֵאַנ״ש בְּלִישׁיבַת תּפֹּאֶרֶת

הַתּוֹרָה שְׁלַח תּשׁע״ג

געבויעט אויף די ווערקער פון הייליגן רבי׳ן, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערקער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמענפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געפרענגט געווארן צום דרוק
דורך חסדי ברסלב - נוא יארק יצ״ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

א געשמאקער לעבן

א.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רסה):
די נשמות פון יעדן פארפאלק זענען אויבן אין הימל איין
נשמה, נאר ווען זיי קומען אראפ דא אויף דער וועלט ווערן
זיי צוטיילט, 'ער' קומט אראפ פון איין פאר עלטערן, און
'זי' פון איין פאר עלטערן, און יעצט דארפן זיי זיך צוריק
צאמקומען, אבער ביז דאס געשעהט גייט דורך אסאך
שוועריקייטן, אזוי ווי חז"ל זאגן (סוטה ב ע"א): קשה זיווגו
של אדם בקריעת ים סוף - די שידוך פון א מענטש איז אזוי
שווער ווי 'קריעת ים סוף'. ווייל עס איז דא אסאך קטרוגים

א געשמאקער לעבן

וואס זענען מקטרג און רעדן שלעכטס אויף יעדע שידוך, אבער איינמאל עס ווערט די שידוך, און דאס פארפאלק קומען זיך צאם, ווערן זיי צוריק איין נשמה, אזוי ווי זיי זענען פארדעם געווען אויבן אין גן-עדן.

דאס זאגן מיר (נוסח שבע ברכות): שמח תשמח רעים האהובים - חתן פלה, וואס איר זענט ווי צוויי אמת'ע גוטע חברים, זאלט איר זיך פרייען זייער שטארק: פשמחה יצירך בגן עדן מקדם - פונקט אזוי ווי איר זענט געווען אמאל אין גן-עדן איינס, זאלט איר יעצט ווייטער זיין איינס, און איר זאלט זיך זייער פרייען און ליב האבן איינער מיטן אנדערן¹.

דאס איז וואס דער פסוק זאגט (בראשית ב, כד): על פני יעזב איש את אביו ואת אמו, ודבק באשתו והיו לבשר אחד - ווען א מענטש האט חתונה זאל ער אפלאזן זיין טאטע

¹ און דאס איז א וויכטיגע זאך וואס יונגעלייט דארפן דאס גוט וויסן, "א חבד איז נאר די ווייב", און מען טאר קיינעם נישט געטרויען.

און מאמע און זיך באהעפטן צו זיין ווייב, און זיי זאלן ווערן איין פלייש. לכאורה, ווי אזוי קען די תורה זאגן מען זאל אפלאזן טאטע און מאמע, בשעת עס איז דא א מצות עשה אין די תורה פון 'פיבוד אב ואם', וואס דאס איז די הארבסטע מצוה 'חמורה שבחמורות' (דברים רבה ו, ב), און דאס גייט אן אגאנץ לעבן אפילו נאך די חתונה אויף?² !

נאר די פונוה פון די פסוק איז, אז וויבאלד דער שטייגער ביי א יונגע פארפאלק אז עס קען זיך מאכן פארשידענע שוועריקייטן און אומפארשטענדענישן, ווייל ווי נישט ווי קומען זיי דאך פון צוויי אנדערע וועלטן, און אמאל קומט מען אויף פון צוויי אנדערע עדות מיט אנדערע מנהגים, אדער צוויי אנדערע חסידות'ער וכו',

² נאכמער ווערט געברענגט פונעם הייליגן מונקאטשער רב [פעל מנחת אלעזר] זכותו גן עלינו (דרכי חיים ושלום, סימן שח): אפילו ווען די עלטערן זענען שוין נפטר געווארן, זאל מען ווייטער זאגן ביים בענטשן: הרחמן הוא יכרה את אבי מורי ואת אמי מורתי וכו'. ווייל די מצוה פון פיבוד אב ואם גייט אן סיי ווען זיי לעבן און אפילו נאכדעם ווען זיי זענען שוין נפטר געווארן (קידושין לא ע"ב).

א געשטמאקער לעבן

ממילא קען זיך מאכן א וויכוח, און מען דארף האבן א גרויסן צדיק וואס זאל זיי קענען צאמברענגען, און זיי אויסקלערנען ווי אזוי דאס צוזאמלעבן גייט, און אז עס זאל נאר זיין שלום אין שטוב, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן פ): 'שלום' מיינט ווען צוויי פארקערטע זאכן קומען זיך צאם און לעבן מיט פרידן.

צום ביישפיל: ווען פייער און וואסער קומען זיך צאם ווערט די הימל וואס ווערט אנגערופן 'שמים' [אש ומים], אזוי ווי חז"ל זאגן אויף (זהר ויקרא, דף יב ע"ב), אויפן פסוק (איוב כה, ב): עושה שלום במרומו - דער אייבערשטער מאכט שטענדיג שלום אין הימל; ווייל דער באשעפער נעמט צאם און מאכט שלום צווישן צוויי פארקערטע מלאכים, איינער איז פון פייער און איינער פון וואסער, און דער באשעפער שטעלט זיי צאם; די זעלבע זאך אין א שטוב ווען איינער איז 'חסד' - נאר געלאסן און גוט; און איינע איז 'גבורה' - שטרענג און שארף; דאך לעבט מען צוזאמען, דאס איז די גרעסטע 'דעת' (עיינ שער

הגלגולים, הקדמה כח; עץ חיים שער כג, פרק ח), און דאס מיינט שלום.

וועגן דעם זאגט די תורה: "מען זאל אפלאזן טאטע מאמע, און זיך באהעפטן מיט די ווייב"; נישט אז מען זאל נישט חס ושלום מקיים זיין פיבוד אב ואם, ווייל פון א טאטע מאמע טאר מען נישט פארגעסן, [פארקערט עס איז א מצוה אנצוקאלן יעדן טאג די טאטע און די מאמע³, און זיי פֿרעגן: וואס מאכסטו? אפילו עס נעמט צוויי דריי מינוט! און אז מען וואוינט נאנט און מען קען זיי גיין באזוכן איז אנודאי גוט], נאר דאס מיינט אז מען זאל נישט אריינמישן די עלטערן אין יעדע פראבלעם און שוועריקייט וואס עס מאכט זיך אין שטוב, ווייל די עלטערן פון ביידע זייטן האבן זיך שוין גענוג געפלאגט אין זייער לעבן, ווילאנג זיי האבן זיך דערלעבט און חתונה געמאכט דעם

³ יעדער האט היינט א טעלעפאון צו רופן, מען זעהט אבער אז מיט א חבר קען מען פלאפלען לאנגע שעות און רעדן סתם שטותים און נארישקייטן, נאר פון טאטן און מאמען פארגעסט מען!

א געשמאקער לעבן

קינד, וויפיל נעכט זענען זיי נישט געשלאפן ביז די דריי יאר ווען מען האט אים אפגעשוירן און געמאכט פיאות, נאכדעם ביז מען האט זוכה געווען ער איז געווארן 'בר מצוה', ספעציעל ביז מען זעהט שוין ענדליך א קינד אונטערן חופה גייט אסאך איבער אויף טאטע מאמע, דערפאר יעצט ווילן שוין טאטע מאמע נאר שעפן נחת, זיי ווילן הערן פונעם פארפאלק נאר איין זאך, אז ברוך השם אלעס איז פיין און וואויל! און אלעס איז גוט! און עס קומט זיך זיי דאס מיט רעכט - נאך אזויפיל פלאג אין לעבן, דערפאר דארף דאס צוזאם-לעבן פון א פארפאלק בלייבן צווישן זיי אליין, זיך אליין אויסגלייכן, און קיינעם פון אינדרויסן נישט אריינמישן דערין, אונדאי נישט די עלטערן און זיי אנמאכן אומזיסטע צער.

ב.

חז"ל זאגן (תנחומא, וישלח י'): פון ווען דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט זיצט ער און ער איז מזווג זווגים, דער באשעפער איז עוסק אין שידוכים, ער מאכט

לייטערס, דעם מאַכט ער קליין, און דעם מאַכט ער גרויס, אזוי ווי מען טראַגט אַרויף און אַראַפּ אויף אַ לייטער, און אזוי ווערט שידוכים.

עס איז פּאַקאַנט אַז דער הייליגער בעל-שם-טובּ הקדוש זכותו יגן עלינו האט אַמאל געזאָגט: עס ווערט אַמאל אַ גאַנצע מלחמה נאַר פּדי אַז אַ חתן פּלה זאַלן זיך צאַמטרעפּן! ווייל געווענטליך ביי אַ מלחמה ווערט אַן איבערקערעניש, מענטשן אַנטלויפּן פּון זייער היים לאַנד צו אַנדערע שטעט און צו אַנדערע לענדער וכו', און אזוי האט געקענט געשעהן אַ שידוך.

וועגן דעם די ערשטע זאך וואס מען דאַרף וויסן - נאַכדעם וואס דער אייבערשטער האט געהאַלפּן מען האט געטראַפּן דעם זיווג - דאַס איז מיין ריכטיגע און פּאַסיגע זיווג, וואס דער אייבערשטער האט מיר פּאַשערט! מען דאַרף נאַר וויסן ווי אזוי זיך אויפצופירן און ווי אזוי זיך אומצוגיין אין לעבן, און דער עיקר דאַרף מען זיין צוגעלאָזן.

א געשטמאקער לעבן

י

איך בין אמאל געווען ביי א שבע ברכות וואו דער פריערדיגער באפויער רב [הרה"ק רבי שלמה] זכותו יגן עלינו איז דארט געווען, און ווי באקאנט איז ער געווען זייער א ליבליכער און צוגעלאזענער מענטש⁴, האב איך געזעהן אז ווען מען האט געענדיגט די שבע ברכות, האט ער געזאגט 'מזל טוב' פאר ביידע מחותנת'טעס און פאר די פלה! אזוי ווייט האט ער זיך אראפגעלאזט, כדי מחיה צו זיין און דאנקבאר זיין פאר א צווייטן איד.

ג.

ליבשאפט איז דער יסוד פון א אידיש לעבן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד): 'אהבה' באטרעפט וויפיל 'אחד'; ווייל אז עס איז דא ליבשאפט דעמאלטס איז דא דער 'אחד' דער איין

⁴ אויף זיין מציבה שטייט דעם לשון וואס שטייט ביי שלמה המלך (מלכים-א, ה, כו): ודו' נתן חכמה לשלמה. און מען האט גארנישט מגזם געווען מיטן שרייבן אויף אים דעם אויסדריק.

איינציגער באשעפער! אז א איד האט ליב א צווייטן, און ער איז מפיר טובה א צווייטן, דאס איז דער שענסטער נאך וואס קען נאר זיין.

אבער די ערשטע דארף מען אנהייבן 'מפיר טובה' צו זיין אין שטוב, אזוי ווי דער הייליגער רבי פארציילט אין סיפורי מעשיות (מעשה יג, פון די זיבן בעטלערס): אז יעדן טאג פון די שבע ברכות האבן זיך די 'חתן פלה' דערמאנט, די גרויסע חסדים וואס דער אייבערשטער האט מיט זיי געטוהן, ביז זיי האבן זוכה געווען חתונה צו האבן, און זיי האבן אלץ געפענקט מיט א מורא'דיגער פענקעניש, אז זיי ווילן זעהן דעם בעטלער [דער צדיק] וואס איז געווען זייער שדכן.

זעהט מען פון דעם אז דער לעבן אין שטוב דארף זיך גלייך אנהייבן מיט די מדה פון 'הפרת הטוב', שטענדיג נאר דאנקן, זאגן א קאמפלימענט, א גוט ווארט, שטענדיג זאל אלעס צוגיין נאר מיט א מורא'דיגע ליבשאפט, דאס

איז דער שליסל פון לעבן, במילא וועט מען שוין נאכדעם
אינדרויסן פאר אנדערע אויף האבן הכרת הטוב.

ד.

מיר געפונען אין די וואכעדיגע סדרה (במדבר יג, ב): משה
רבנו האט געשיקט מרגלים זיי זאלן גיין אויסקוקן ארץ
ישראל, זאגט רש"י: שלח לה אנשים: לויט דיין ווילן
קענסטו שיקן, אבער איך הייס דיך נישט. דאס הייסט רש"י
באנארענט גלייך, אז משה רבינו האט אויך נישט גענואלט
שיקן, נאר ער האט נישט קיין געהאט קיין ברירה, ווייל
אלע אידן זענען געקומען און אים באפאלן, אז זיי ווילן
זעהן צו עס איז א גוט לאנד, ממילא האט משה רבינו זיך
באראטן מיט די שכינה און געזאגט: רבונו של עולם! וואס
זאל איך טוהן אז זיי גלייבן נישט, און ווילן ורקא גיין זעהן.
האט דער אייבערשטער געזאגט: איך האב געזאגט מיינס,
אז דאס איז א גוטע לאנד, און אז זיי ווילן נישט גלייבן,
דעמאלטס שיק מרגלים, אבער זיי וועלן שוין דורכדעם
ווערן פארנארט. קומט אויס אז דער גאנצער פגם איז

געקומען פון די אידן, [בפֿרט דורך די 'ערב רב' וואס זיי האבן שטענדיג אונטער געשטעלט א פיס אראפ צו ווארפן די אידן], אָבער נישט פון משה רבינו. און מען האט טאקע געשיקט די מרגלים, און עס איז נעבעך געווען וואס איז געווען.

ווי אזוי האט דאס טאקע געקענט פאסירן? זיי זענען דאך אלע געווען צדיקים און די העכסטע פון די אידן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (במדבר יג, ג): **כֻּלָּם אַנְשִׁים רַאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה**. אויף זענען זיי געווען די נשיאים פון יעדן שִׁבְט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (שם יג, ב): **כָּל נְשִׂיא בָהֶם**. און ווי אזוי זענען זיי געווארן אזוי איבערגעדרייט ? !

דער זחר הקדוש זאגט א מוראדיגן טעם (שְׁלַח בַּר קַנַּח ע"א): זיי האבן געוואוסט אז ווען מען וועט אריין קומען אין ארץ ישראל וועלן זיי ווערן אויס נשיאים, האבן זיי זיך מיישב געווען אז זיי וועלן רעדן שְׁלֵעֲכָטֶס אויף ארץ ישראל, אזוי ארום וועלן די אידן בלייבן אין מדבר, און זיי וועלן זיין די נשיאים.

א געשמאקער לעבן

מיט דעם האב איך געטייטשט דאס וואס דער תרגום יונתן זאגט (במדבר יג, טז): ווען מ'זעה רבינו האט געזעהן די 'ענוה' פון יהושע, האט ער אים א נאמען געגעבן 'יהושע' אנשטאטס 'הושע'; און אים אנגעווינטשן אז דער אייבערשטער זאל אים אפהיטן פון די עצה פון די מרגלים. וואספארא שייכות האט דאס צוגעבן דעם נאמען צו זיין ענוה? נאר מיר געפונען (במדבר יא, כו-כח), אז ווען אלדד ומידד האבן נביאות געזאגט אין די מחנה, אז מ'זעה רבינו גייט שטארבן און יהושע גייט אריינברענגן די אידן אויף ארץ ישראל, איז יהושע געלאפן צו מ'זעה רבינו און אים געזאגט: וואס טוט מען דא אז זיי זאגן אזאלעכע נביאות? און ער האט פארגעשלאגן פאר מ'זעה און געזאגט: אדני מ'זעה פלאם! איז רש"י מסביר (שם): מען זאל ארויפלייגן אויף זיי צרכי ציבור, ממילא וועלן זיי דאס נישט קענען איבערטראגן, און זיי וועלן נפטר ווערן, אדער אז מען זאל זיי איינשפארן. האט אים מ'זעה רבינו געזאגט (שם שם, כט): המקנא אתה לי? דו נעמסט זיך אן פאר מיין כבוד? ומי יתן

פֿל עֵם ה' נְבִיאִים; פֿון מײַן זײַט זָאלן מײַר אַלע אײַבערנעמען, און יעדער זאל זײַן אַזױ גרױס ווי מײַר⁵.

דערפֿאר וויבאלד משה רבינו האט דעמאלטס געזעהן די גרויסע עננה פון יהושע, און אז ער וויל נאר אז משה רבינו זאל זײַן דער מנהיג און נישט ער, האט ער יעצט מורא געהאט, אז יהושע צוליב זײַן עננה, פֿדי ער זאל נישט דארפן ווערן מנהיג, אויב חלילה וחס משה וועט שטארבן און מען וועט אריין קומען אין ארץ ישראל, וואס

⁵ חז"ל זאגן (עינין זהר, יתרו, דף פו ע"ב): משה רבינו איז צוגעגליקן צו א לעכט, וואס מען קען אנצינדן דערפון וויפיל לעכט מען וויל נאר, און עס פעלט גארנישט פונעם לעכט, אזוי אויף האט משה רבינו געקענט אנצינדן די לעכט און די נשמה פון אלע זעקס הונדערט טויזענט אידן, אז אלע זאלן ווערן גרויס, און פון אים וועט גארנישט פעלן. אויף ווערט געברענגט אז משה רבינו איז ארום געגאנגען אגאנץ לעבן מיט די זעלבע מחשבה: רבונו של עולם! ווי אזוי קען מען אריינברענגן אין יעדן איד אז ער זאל דיך מכיר זײַן און קענען רעדן מיט דיר פנים אל פנים, אזוי ווי די תורה זאגט אויף מיר (במדבר יב, ח): פה אל פה אדבר בו; דאס וויל אײַף אז יעדע אײַנציגער איד זאל זוכה זײַן צו די מדריגה. ווייל משה רבינו האט געהאלטן אז ער איז דער נידעריגסטער מענטש אויף דער וועלט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (במדבר יב, ג): וְהֵאִישׁ מֹשֶׁה עֲנִיו מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה; און ער האט גארנישט געוואלט נאר דעם באשעפער אליין.

א געשמאקער לעבן

דעמאלטס וועט ער דאך מוזן ווערן מנהיג, און דאס האט ער דאך נישט געוואלט, דערפאר וועט ער מיט שטיין און מסכים זיין מיט די מרגלים, און אויך רעדן שלעכטס אויף ארץ ישראל, נישט וועגן זייער טעם, נאר פונקט פארקערט ווייל ער וויל 'נישט' זיין א מנהיג, וועגן דעם האט אים משה רבינו צוגעגעבן א נאמען, און מתפלל געווען אז ער זאל נישט זיין צוזאמען מיט די מרגלים,⁶ און ער זאל זיך איבערגעבן צום אייבערשטן, וואס ער וויל אז איך זאל אנוועק גיין פון דער וועלט.

⁶ און ווען פלב האט געזעהן אז אים האט מען נישט געבענטש, איז ער געגאנגען קיין 'חברון' צו די הייליגע 'אבות', בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל נישט מיטגעשלעפט ווערן מיט די מרגלים, [דאס איז דער ערשטער מקור צו גיין אויף קברי צדיקים], דער זהר הקדוש פֿרעגט (שלח דף קנח ע"ב): ווי אזוי האט ער נישט מורא געהאט פון די ריין וואס זענען דארט געווען? נאר זאגט דער זהר הקדוש: מאן דאיהי בדוחקא לא מסתכלא מידי - ווען א מענטש איז אין א צרה און א ענגעניש קוקט ער שוין נישט אויף גארנישט און ער האט נישט קיין מורא.

ה.

ויראיתם את הארץ מה הוא וכו', החזק הוא הרפה?
 המעט הוא אם רב? וכו', ומה הערים אשר הוא יושב בהנה,
 הבמחנים אם במבצרים? (במדבר יג, יח-ט) - משה רבינו האט
 געהייסן פאר די מרגלים זיי זאלן קוקן אויב די מענטשן
 דארט זענען שטארק אדער שוואך? און ווי אזוי וועלן זיי
 דאס וויסן, נאר אויב וואוינען זיי אפען אן קיין מויער
 ארום, איז א סימן אז זיי זענען שטארק, און זיי האבן נישט
 מורא פון קיינעם, אבער אויב זענען זיי פארמאכט און
 ארומגענומען איז א סימן אז זיי זענען שוואך, דערפאר
 האבן זיי אזוי מורא און זענען פארמאכט.

דאס קען מען ברוך השם זאגן אויף די הייליגע ישיבה
 וואו דער חתן האט זוכה געווען צו לערנען, די ישיבה איז
 א אפענער ישיבה! און ווער עס וויל קען קומען קוקן וואס
 מען לערנט דא, און ווי אזוי מען פירט זיך דא, אנדערש פון
 א געווענטליכע ישיבה וואו עס איז דא א רייע מיט
 משגיחים, מיט פארשידענע צוימען וואס מען צוימט איין

א געשטמאקער לעבן

די בחורים, צו זיין פארמאכט פֿדי קיינער פונדֿרויסן זאל
 נישט אזוי לייכט קענען צוקומען, אלץ מורא טאמער וועט
 דער בחור אנטלויפן און ער וועט קאליע ווערן, וואס דאס
 ווייזט שוין אויף שוואכקייט, אבער דא אין ישיבה איז
 ברוך השם אפען, מען דארף נישט הערן וואס יענער זאגט,
 נאר מען קען שטענדיג איבערן טאג אריינקומען, און זעהן
 מיט די אייגענע אויגן, און זיך אליינס איבערצייגן ווי אזוי
 די בחורים לערנען ברוך השם מיט גרויס התמדה, וואס
 דאס ווייזט אז מען גייט אויף א גוטער וועג, און אנודאי אז
 מען טרעט נישט אנוועק פונעם אויסגעטראטענעם וועג
 וואס מיר האבן מקבל געווען פון אינזערע עלטערן און אור
 עלטערן.

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן סימן
 רסד; שצב): איך פיר ענק אויף א נייע וועג אינגאנצן, דאך
 איז דאס גאר אן אלטן וועג, די וועג וואס די הייליגע אבות
 זענען געגאנגען.

א געשמאקער לעבן

יט

עס איז באקאנט אז די צוויי הייליגע ברודער רבי רבי אלימלך און רבי רבי זושא זכותם יגן עלינו, האבן געהאט נאך א ברודער וואס האט געהייסן רבי נתן⁷, וואס ער איז אנדערש פון זיינע הייליגע ברודער - געווען א שטארקע מתנגד אויף חסידים, פאסירט איינמאל שוין נאכן הסתלקות פון הייליגן רבי רבי אלימלך זכותו יגן עלינו, אז דער רבי נתן איז געבען זייער קראנק געווארן, אזוי ווייט אז די חברה קדישא האבן שוין געווארט אינדרויסן, דערווייל האט ער געשפירט אז ער איז אויבן אין הימל, און מען איז אים דן ביים בית-דין של מעלה, פלוצלינג קומט דער הייליגער רבי רבי זושא מיטן ספר נועם אלימלך⁸ אונטערן ארעם, און ער מאכט מיט די הענט אז מען זאל אים אפלאזן, און ער האט געשריגן: וואס האט אונזער

⁷ ער איז געווען א גרויסער גאון, און רב אין שטאט יאס.

⁸ ווי באוויסט האט ער געהייסן א נאמען געבן זיין ספר נועם אלימלך, מרמז זיין מיט דעם: נועם - זיס, נאך זיין הייליגן ברודער 'זוסיא', אלימלך נאך זיך.

א געשמאקער לעבן

ברודער ש'לעכטס געטוהן? ! און אזוי האט ער זיך טאקע אנגעהויבן צוריק צו כאפן און זיך אויפ'וועקן.

ווען ער האט זיך אויפגעוועקט, האט ער דערציילט אז ער האט געזעהן ווי דער ברודער 'רבי זושא' שטייט ביים בית דין של מעלה, און האלט אונטערן ארעם דעם ספר נועם אלימלך, און ער איז מ'למד זכות אויף אים, און דאס האט אים געראטעוועט זיין לעבן, יעצט האט ער שוין געזעהן דעם גרויסן כח פון הייליגן רבי רבי אלימלך זכותו יגן עלינו, און דאס האט אים אזוי בארירט, אז פון דעמאלטס אן האט ער אנגעהויבן צו נתקרב ווערן צום 'דרך החסידות'⁹; מען האט אים טאקע געלייגט אינעם

⁹ עס איז פאקאנט אז דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו איז אמאל געגאנגען צום מלמד פון זיינע קינדער דער הייליגער שינאווער רב און דער הייליגער גארליצער רב זכותו יגן עלינו, און אים געפרעגט: וואס מאכט מיין יחזקאל'ע מיין ברויך? האט ער געזאגט: זיי לערנען ברויך השם פיין! פ'רעגט ער ווייטער: דו לערנסט מיט זיי מוסר? זאגט ער: יא, איך לערן מיט זיי 'חובת הלבבות'; זאגט דער הייליגער צאנזער רב: נישט דאס זאלסטו לערנען מיט זיי, איך וויל דו זאלסט לערנען מיט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך און הייליגן רבי ר' זושא! דאס מיינט לערנען מוסר! ווייל ווען מען

זעלבן אהל [אבער נישט אינענווייניגן נאר אינעם פאר-
ציימער] פון הייליגן רבי רבי אלימלך זכותו יגן עלינו.

און אויפן הייליגן פלאץ וואו דער רבי רבי אלימלך
זכותו יגן עלינו איז באערדיגט געווארן, איז באוואוסט די
פאלגענדע מעשה: ווי באקאנט האט ער געהאט א
געטרייער תלמיד און משמש דער הייליגער קלוינימוס
קלמן [בעל 'מאור ושמש'] זכותו יגן עלינו, וואס ער
פלעגט אים רופן מיט א ליבליך לשון קלמיש.

פאסירט אמאל אז דער הייליגער רבי רבי אלימלך זאגט
אים: קלמיש מען דארף זיך צוגרייטן אויף היינט נאכט!
אנפאנג נאכט זאגט ער אים: גרייט זיך גוט צו אויף חצות!
פאר חצות זאגט ער אים: קום מיט מיר ארויס. און ער איז
ארויס מיט אים אויף די בערג אינדרויסן פון שטאט, ביז זיי

פארציילט מעשיות פון צדיקים ציהט דאס די הארץ זייער שטארק צום באשעפער און
עס ווערט נתעורר ביי דעם מענטש אז ער וויל אויף זיין א ערליכער איד (ליקוטי מוהר"ן
חלק א, סימן רמח).

זענען אַנגעקומען צו אַ געוויסן פּלאַץ, און דער הייליגער
 רבי רבי אלימלך קוקט אַרויף צום הימל, און זאָגט אים:
 קלמיש כאַפּ דיך שְׁנַעל אַן אין מיין גאַרטל! פּלוּצלינג זעהן
 זיי, ווי עס עפּענט זיך דער הימל און אַ פּייער קומט אַראַפּ
 אויף דער ערד, און עס צושפּליטערט זיך אויף זעקס
 הונדערט טויזענט שפּליטערן, און צושפּרייט זיך אויף די
 גאַנצער פּעלד, דער הייליגער 'מאָר וְשָׁמֶשׁ' איז זייער
 דערשטראַקן געוואָרן און ער האט זייער געציטערט,
 דערנאָך איז די פּייער געלם געוואָרן און פאַרשלינגען
 געוואָרן אויף איין פּלאַץ, זאָגט אים דער הייליגער רבי רבי
 אלימלך: בּרַענג מיר פּיר שטעקלעך! און ער האט עס
 אַריינגעשטעקט אין דער ערד אויף יענעם פּלאַץ אזוי ווי די
 אויסשטעל פּון אַ קבר, און ער זאָגט אים: קלמיש, דאָ וויל
 איך אַז דו זאַלסט מיר באַהאַלטן נאָך מיין פּטירה!

דער הייליגער רבי רבי אלימלך האט אים ערקלערט אַז
 די פּייער איז געווען די נשמה פונעם 'אור שבעת הימים'
 דער הייליגער בעל-שם-טוב, וואס ער איז די רבי פון אלע

רבי'ס און פון גאנץ כּלל ישׂראל, וואס דער באַשעפּער האט אַראַפּ געשיקט צו מקרב זיין כּלל ישׂראל צום באַשעפּער.

און אויף דעם פּלאַץ האט מען טאַקע באַהאַלטן דעם הייליגן רבי רבי אַלימלך, דערנאָך האט מען דאַרט געבויעט אַ אהל, און אינעם פּאַדערשטן שטוב פונעם אהל ליגט דער ברודער הרה"ק רבי נַתן, און זיינע זוהן דער הייליגער רבי אַלעזר¹⁰, און רבי אַליעזר ליפּמאַן¹¹, און נאָך צוויי דריי אייניקלעך.

¹⁰ ער האט אָפּגעשריבן די תּוּרוֹת פון זיין הייליגן טאטן וואס איז געדרוקט געווארן אין 'נעם אַלימלך', זיין סדר פּלעגט זיין אז גלייך מוצאי שבת האט ער אָפּגעשריבן די תּוּרה וואס ער האט געהערט פונעם טאטן שבת, איינמאל קומט אריין דער הייליגער רבי רבי אַלימלך זכותו גן עלינו אין דעם שטוב, און ער זעהט דעם געשריבענעם כתב יד פון די תּוּרה, פּרעגט ער אים: לײַז [בּלשון חיבה] ווער האט דאס געזאָגט? זאָגט ער: טאַטע דו האָסט דאס געזאָגט ביי שלש סעודות! זאָגט ער אים צוריק מיט וואונדער: אַ ילוד אשה קען דאס נישט זאָגן! ווייל דער הייליגער רבי ר' אַלימלך איז געווען ביי זיך אינגאנצן גארנישט. ווען מען האט אַמאל געפּרעגט דעם הייליגן רבי אַלעזר צו זיין טאַטע האט געלאָזט צוואַה? האט ער געזאָגט: צוויי און צוואַנציג יאר האט די טאַטע געזאָגט זענען זאָהן צוואַה! ווייל די תּוּרה וואס ער האט געזאָגט יעדן שבת איז געווען אַ צוואַת שכיב מרע'.

¹¹ ער האט געהייסן נאָמן פּאַטער פונעם הייליגן רבי רבי אַלימלך זכותו גן עלינו.

א געשמאקער לעבן

זעהן מיר פון די אלע זאכן, אז כאטשיג נישט יעדער פארשטייט גלייך דיין וועג, און נישט יעדער איז מסכים אין אנפאנג מיט דעם, אבער אויב איז מען שטארק און מען האט א גוטן 'רצון', קען מען שטייגן און זיין א ערליכער איד.

ו.

חז"ל זאגן (יומא דף עב ע"ב; מנחות ק"י ע"א): לומד תורה בטְהָרָה, נושא אשה ואחר כך לומד תורה - אז מען וויל לערנען תורה מיט א ריינעם מח זאל מען קודם חתונה האבן און דאן לערנען תורה. אבער פונקט אזוי ווי בגשמיות אז מען וויל זיין אן עלעקטרישאן, א סטאלער, א פעינטער און דאס גלייכן, דארף מען זיך פארדעם אויסלערנען דעם פאך, און זיך צוגרייטן צו דעם, נאכדעם באקומט מען א תעודה [דיפלאמע], אז מען איז דאס דורכגעגאנגען און זיך אויסגעלערנט דעם פאך, די זעלבע זאך איז ברוחניות, אז א בחור האט זיך צוגעוואוינט צו

לעבנען תורה אין ישיבה¹², און ער האט שוין טועם געווען דעם גוטן טעם פון די הייליגע תורה, ביז ער וויל שוין נישט גארנישט, נאר לעבנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום, משניות, גמרא, דעמאלטס ווען ער האט חתונה קען ער שוין הערשט לעבנען פלייסיג די הייליגע תורה, ווייל אז ער האט שוין פרוף השם א ווייב, און ער פירט זיך לויט די תורה, מיט א ליבשאפט און הכרת הטוב, וועט די ווייב אים ארויסהעלפן מיטן לעבנען, אדרבה זי וועט אים נאך דערמאנען: "דו האסט נאך היינט נישט געלעבנט די חומש

¹² אונדאי דארף מען פֿעטן דעם בורא פֿל עולמים אז מען זאל צוטרעפן א גוטע ישיבה, און א גוטע ישיבה הייסט דארט ווי מען דארף נישט קיין משגיח, געווענטליך אין א ישיבה וואו עס איז נישט דא קיין משגיח, וועט איר זעהן א לאף אין וואנט, די סינקס זענען אויסגעריסן, די טוילעט איז צוקנאקט, די ווענט אנגע'ח'רט, אָבער דא אין ישיבה איז נישטא קיין משגיח, דאך איז נישטא קיין לעכער אין די ווענט וכו', פארקערט די פחורים האבן גאר געהאלפן דאס אויפבויען, ווייל די משגיח איז דער באשעפער אליין, אזוי ווי דער פסוק זאגט (שיר השירים ב, ט): משגיח מן החלונות מציד מן התרפים. און תורה לעבנט מען ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן וכו'.

משניות און גמרא, אזוי ווי דו לערנסט דאס יעדן איינציגן
טאג!"

.ז

עס איז געווען ביי אונזערע לייט א גרויסער צדיק רבי
אפרימ'ל מפשעדבורז זכותו יגן עלינו האט ער מדייק
געווען (מוכא בספרו עונג שבת פ' שלח): משה רבנו האט דאך
אנגעזאגט פאר די מרגלים אז זיי זאלן ברענגן פירות פון
ארץ ישראל אזוי ווי דער פסוק זאגט (במדבר יג, כ):
והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ. און אלע אנדערע מרגלים
האבן טאקע געברענגט פון די פירות אויסער יהושע וכלב,
ווי אזוי האבן זיי עובר געווען אויף די באפעל פון משה
רבינו? ! ענטפערט ער: זיי האבן געפאלגט משה רבנו מיט
דעם וואס זיי האבן גענומען די נקודה פון 'והתחזקתם'
וואס משה רבינו האט געזאגט, און זיי האבן זיך מחזק
געווען צו גלייבן אין משה רבינו, און נישט זיך מחבר צו
זיין מיט רשעים, וואס קריגן אויף משה רבינו חלילה; וואס
אויף דעם דארף מען האבן מורא דיגע התחזקות, זיך צו

האלטן שטארק, און צו ווערן איינס מיטן צדיק וואס
ברענגט דיך צום אייבערשטן, און נישט מיטגעשלעפט
ווערן מיט רשעים וואס שטעלן זיך אויף אקעגן זייער
אייגענעם רבי'ן וואס האט זיי מקרב געווען צום
אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל שטענדיג זיין
שמחה ביי ענק אין שטוב, די גמרא זאגט (יומא פ"ו ע"ב):
תשובה איז אזוי גרויס אז צוליב איין מענטש וואס טוט
תשובה איז מען מוחל פאר די גאנצע וועלט. זאל דער
אייבערשטער העלפן אז פון די שטוב אליין זאל
ארויסקומען אזא מין לעכטיגקייט אז עס זאל שוין לעכטיג
ווערן פאר גאנץ כּלל ישראל, און מיר אלע זאלן שוין זוכה
זיין צום גואל צדק, און צו דעם בנן בית המקדש במהרה
בימינו אמן.

~תם ונשלם שבת לאל בורא עולם~

איר קענט באקומען דעם שטארק

איפגעכאפטע ווענסליכע

קרן הרצל ברסלב

פרייליכע נייעס!

www.kerenhadfusa.org

איבער וואג
ביי אייער
טיר

פאר זאל
\$3.99

אז סובסקרייבן רופט יעצט אריין
אדער שיקט א טעקסט צו:

718.387.2691

SUBSCRIBE@KERENHADFUSA.ORG

תוכנידג און
ציענדיג

וואס איר וועט נישט
טרעפן אין ערגעץ

אדובה איבערצייגט
איך אליין